

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opravištvu, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Volitve v Ljubljanski mestni zbor

se bližajo in zato mi že danes opozorujemo vse prijatelje naše stranke, da bi bili pripravljeni na oster volilni boj. Mi moremo namreč s svojimi kandidati samo potem zmagati, če vsi narodni volilci na volišče pridemo. Gotovo se zanašamo, da bodo oni volilci, kateri se zavedajo svojih narodnih dolžnostij in političnih pravic, in kateri imajo zadosti moštva v sebi, da se ne strašijo in ne dajo strašiti od vsacega nemškutarčka in v deželo privandranega tujca, ki pa tukaj nam domačinom gospodovati in ukazovati hoče, — zanašamo se — pravimo — da bodo ti zavestni volilci svojo dolžnost storili in vsi gotovo volit prišli, pa na volišči glasovali za one kandidate, katere je ogromno obiskan volilni shod jednoglasno postavil in katere bode izvoljeni odbor proglasil; glasovali za vse brez zbiranja, uže iz povsod potrebne discipline, če prav temu ta, onemu oni kandidat morda ne bil bi po vsem po volji. Če piti glasove ne smemo po nobenej ceni, ker iz tega bi imela le nemškutarska in tujinska stranka dobiček, ne pa Slovenstvo.

Ali žalibog niso še vsi volilci tako vzbujeni, da bi sami storili domovinsko in narodno volitveno dolžnost na prvi pismeni oklic ali brez oklica. Mnogo, če ne večina, jih je še, kateri se za javno življenje malo brigajo, ki tudi niso podučeni dovolj za kaj gre, nekaterim je morda še na pol vse jedno ali v našem glavnem mestu Ljubljani gospodari Nemštvo in ponemčenstvo, ali pak naši domačini Slovenci zastopajo rojake svoje.

Te je treba podučiti, in sicer precej podučevati začetni, da našim protivnikom v zanke ne padejo.

Zatorej pozivljemo vse prijatelje narodne stvari v Ljubljani, vse omikane ljubljanske Slovence, tudi nevolilce, naj skrbijo, da mej

svojimi znanji agitirajo in posebno priprostejši volilce podučijo, omahljive utrdijo in se pobrihejo za to, da nas vladajoča stranka ne prehiti. To je patrijotična dolžnost vsacega narodnega človeka brez razločka stanja in starosti. Vsak ima več ali manj znanja in jedna beseda od znanca je izdatna.

S sedanjim nemškim gospodarstvom na ljubljanskem „rotovži“ so nezadovoljni celo prijatelji dozdanjih mestnih zastopnikov. Tembolj moramo biti mi domačini Slovenci, ali če kdo naših starejših rajše sliši: Kranjci, kar je vse jedno po njegovem razumljenju. Treba je torej našim volilcem le malo osvetiti, kako naš občinski davek vedno raste, a se za to malo stori, pač pak se denar razmeče za stvari, katere mi Slovenci iz svojega žepa nijsmo dolžni plačevati, kakor na pr. za nemški teater!

Glavna stvar pa je in ostane ta, da vsak domačin, ki ima kaj srca za svojo domovino, mora voliti naše domače slovenske kandidate, a ne onih, ki jih naseljeni tujci in birokratje priporočajo, to uže zavoljo tega, ker vsak narod, vsako ljudstvo hoče biti gospodar v svoji hiši, vsak rod voli svojega rodu in svojega jezika zastopnike, ne pa tujcev. Nemec na Nemškem ne bo nikoli Francoza ali Slovana volil, Hrvat ne Magjara, Srb ne Turka, — kaj bomo mi kranjski Slovenci sami najbolj zaničevane pare, ki sami svoji krvi ne upamo, pa volimo Nemce ali nemške prijatelje? Bodimo svoji!

Srbija.

Ginljivo skoro je kako belgradski „Istok“ od lista do lista ne piše drugzega nego članke v katerih dokazuje, da Srbija mora v akcijo stopiti. Zadnji broj govori o proklamaciji vstašev v Hercegovini. Rečeni list pravi: „Kakor je brez vsake sumnje, da so vstaj-

nici izdali proklamacijo tekar potlej, ko so mislili, da morejo računati na srbsko kneževino, isto tako smo v stanju naglasiti, da je misija g. Ranka Alimpića (iz Belgrada) v Cetinji bila bratovski sprejeta... Red je na Rusiji. Ona je pustila Avstrijo, da se izigra v formalnostih, a za sebe je pričevala jedro stvari. Do sedaj je Rusija stala morda na izključivo ruskem stališču, ali na slovanskem nikako. Sedaj čemo videti, da li hoče svoje azijske politiki na ljubo zaigrati simpatije Slovanov... Odvažen korak Srbije in Črne gore v ovem času, ko je diplomacija zmešana, stavil bi Rusijo na probo, ker ona v najslabšem slučaju ne bi mogla žrtvovati kneževin, katere je s svojimi novci in bajoneti vzdignila. Srbija in Črna gora morajo „Golosa“ na laž postaviti, kateri pravi, da mej njima nij sporazumljenja, niti da one resno misle na akcijo. Zdaj ali nikoli!“

V prejšnjem listu pa piše „Istok“: „Hrabra srbska vojska! rešava se o tvoje časti in bitju tvoje otečbine, rešava se o svobodi ali robstvu tvojih bratov. Potomci Obilićev, Jugovićev, Strahinićev in ostalih kosovskih vitezov. Došla je ura, da oživotvorite amanet svoje historije, svoje časti in svojega bitja, obstanka svoje domovine in svobode svojih rojenih bratov. Na Kosovo dakle junaci!“

Še v jednom prejšnjem broji pak se končuje uvodni članek z razlaganjem: „Nij sumnje, da bi za Srbijo precej tudi Rumunija stopila v akcijo. Na otoku Kreta se kadi; pričakuje se vsak dan revolucija. V Grškeji je na vladi čestiti Komunduro, kateri je neprijatelj Turškeji a prijatelj Slovanom in skupnemu delovanju z njimi. Na njegov predlog je skupščina atenska pomnožila grško vojsko na 120.000 mož. — V Bulgarskeji je vse pripravljeno za revolucijo. Če narod neče, priganjajo ga turška nasilstva. Naprej zatorej Srbija in Črna gora!“

Listek.

Damon Meliti.

(Iz Koroške.)

Oziraje se po zgodovini naše preteklosti, moremo resno vzklkniti z besedami našega buditelja, kateri je tudi nam Slovincem na Koroškem z vzvišenim glasom v pesenskej podobi poudarjal, da nas v kolo kličejo k bratstvu Slovanom slavne naše Vile, da naj bomo za dom vsi z dejanjem, s slovom; spominjaje se, da nas v to Samov duh in njega dejanj navdajati mora; — z besedami domorodca in slovenskega pesnika dr. Lovro Tomana moremo vzklkniti:

Kje so časi, kje so dnovi,
Ko smo Slave mi sinovi...
Čas vrtil se v večnem tiru,
Dan hiti po časnem tiru
Dan blišči in dneva — nij!

Ovi vzklik je povsem opravičen, kajti drugi časi, drugi dnevi so nastopili za nas in marsikaj, kar je bilo prej dobrega, lepega, — se je sedaj ali pogubilo, ali v slabo in zlo spremenilo.

Ob času, ko je v središču Ljubljani zaradi pomanjkanja bralcev in zaradi neugodnih neprilic prvi slovenski časnik Vodnikov uže propal; ob času, ko so se tudi vladni francosko-slovenski listi poizgubili, ustanovila se je pri nas nežna cvetlica, ki še sedaj izrastke poganja, ali ne več v ovem lepem smislu, kakor nekdaj in ki je dandenes povsem uže zagrešila svoj prvotni namen. Bil je to časopis podučno-znanstveni „Carinthia“.

V ovem časopisu nahajamo v prvih letnikih razen mnogih znanstvenih in podučnih sestavkov o sledu Slovanov, o njih zgodovini, o njih šegah in navadah itd. (v nemškem jeziku) tudi mnogo prestav sloven-

skih pesnij in nekaj izvornih slovenskih pesnij, deloma narodnih, deloma umetnih.

Pred nekojimi dnevi je ravnokar prilično si ogledal pisatelj ovih vrstic letnik 1813 ovega časopisa, in tu v njegovo največje začudenje našel pesen, ki mu je uže bila znana.

Popotovaje mej Slovenci ob Zili na Koroškem, čul sem raznotere jako mične slovenske narodne pesni, katerih velik del sem uže nabral in jih hočem prilično priobčiti. Mej drugim so me pa posebno nekateri starejši možje naše korenine opozorili na glede speva zelo žalostno in turobno pesen, ki so jo kot prav staro, narodno imeli. Mej Slovenci na Koroškem se navadno narodne pesni prepevajo na ta način, da jeden „naprej“ poje, drugi z globokejšim glasom prilaga in tretji „po čes“ prime; to pesen so pa peli — in to samo stari možje mej 50.—60. letom — vsi z jednim glasom in sicer je bil napev tako turo-

Tem stavkom nam nij treba ničesa pri-
stavljati. Jasno govore sami. In pomlad se
bliža z vsacim dnevom, odlok mora priti brzo,
daj sreča junaška in genius jugoslovanstva, da
bi bil dober!

Jugoslovansko bojišče.

Iz Sptjeta 15. marca. [Izv. telegram.]
Sinoči ob 9. uri izvečer je bil Ljubibratič s
svojim štabom iz Senja semkaj pripeljan. Vo-
dilo ga je 30 avstrijskih vojakov in jeden
oficir. Rodoljubi so mu šli do Salone naproti, so
streljali, narod je neprestano živio-klical, mno-
žice je bilo ogromno. Nereda nij bilo. Ujetniki
stanujejo v privatnih hišah a avstrijski vojaki
jih ostro pazijo.

Ujetstvo Ljubibratića nema za daljnje
trajanje vstaje nobenega velicega pomena,
ker glavna vodja sta Peko in Sočica. — Dal-
matinski list piše: „Službeni listi pravijo, da
se velevlasti nijso dogovorile, kaj bi delale,
ako vstaši orožja ne položé. Vladarji evrop-
ski, ako želé mirú, morajo drug pot nasto-
piti nasproti Turčinu. Okrepljenje vstanka po
zadnjih bitvah ima neprecenljivo vrednost.
Vstaši imajo še zmirom svojo osodo v roci.“

In kako bodo vladarji začeli? Čudno je
vsakako, da zadnja številka dunajskega vojni-
škega časnika „Wehr-Zeitung“ pravi, da naj
avstrijska vojska vojevit duh pripravljen ima,
ker prej, nego se misli, bode avstrijski mi-
nister vnanjih zadev rekel vojnemu
ministru: sedaj govorite vi namestu mene!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. marca.

Iz deželnih zborov, ki še zboru-
jejo, nij važnega poročati. V Salcburgu je
došlo več peticij za izpremembo šolskih po-
stav in volilnega reda. V Lvovu je poslanec
Stempek predlagal, naj se postava zoper pi-
janstvo, ki nij dobila cesarjevega potrjenja,
še jedenkrat predela.

Predsednik **dalmatinskega** zbora,
Ljubiša, je bil prej naroden, zadnje čase pak
se je od narodne stranke odločil za denar!
V deželnem zboru so mu klicali: „proč z ne-
vrednežem!“ Narod ga je sodil, odstopiti bi
moral, in krona, ki deželne glavarje imenuje,
ne sme pustiti tacega moža na vrhu, ki si
mora dati očitati, da je za svoj glas denar
vzel.

Ko so bile tu stoječe vrste uže stavljene,
pride nam najnovejši broj dalmatinskega „Ná-
rodnega lista“ v roke, kateri prinaša po-

jasnila o demonstraciji proti Ljubiši, namreč
odprto pismo poslanca M. Pavlinovića. To pi-
smo je strastno, zaradi tega se bojimo, da je
cela demonstracija prenapla posledica osebnih
mrženj, žalibog, slovanska bolezen. Sicer, to
se vé, da nij mogoče, Ljubišo zagovarjati.
On je egoist, kateremu Pavlinović javno o-ita,
da je verozakonsko (kot pravoslavce) narod
vzbujal, od Ungera se odkupiti dal, nepatri-
jotično se obnašal pri bokežkem vstanku;
belgradske dukate rabil; tajne Beust-Wagner-
jeve podpiral; nemško gimnazijo v Dalma-
ciji predlagal; za dalmatinsko železnico zaku-
pino vzel — črnih grehov dovolj!

V večerajšnjem članku smo omenili, kako
se je na **Ogerskem** mnenje o federalizmu
izpremenilo. Tudi še tretji glavni list „Pester
Lloyd“ se jednako izraža, rekoč, naj usta-
vaki ne mislijo, da so oni sami v Cislejtaniji.

Vnanje države.

Da si je v svojej **turškej** politiki Av-
strija strašno škodila, potrjuje celó carigradski
dopisnik turkoljube „N. Fr. Pr.“ ki piše:
„Kaj hoče Rusija v orijentu? Avstriji škoditi,
ker jej pot do Carigrada zapira. In kaj je
Ignatiev storil? On je Mahmuda in Zychy-a
za nos vodil. Pač trdim, da je Avstrija
zdaj v velikej zadregi zavoljo svoje
note, katera jej pomirjenje Hercegovine na-
klada in dober milijon za pribegle stane. To
pa nij še najmanjše. Da bi se turška-rume-
lijska železnica kedaj zidala, za to več
let nij zdaj nobenega upanja. Bankrotnej
Turčiji Evropa dolgo ne bode ničesa poso-
dila. To je vspeh ruskega generala.“

Francoska zbornica je sè 462 od
468 glasovi izvolila Grevy-a za predsednika,
— v senatu je bil pak Audiffret Pasquier z
203 glasovi voljen. Bonapartisti in legitimisti
nijso volili. — Za podpredsednika v senatu
sta voljena Martel in Duclerc, oba zmerna re-
publikanca, in Ladmirault ter Kerdrel oba od
desnice. — Zbornica pak je volila republi-
kance Bethmont, Rameau in Tapere od leve,
pak Darforta od desne strani. Zbornica bode
sedaj nasproti ministerstvu pazljivo varovala
svoje pravice, ker Mac-Mahonu še vedno nij
verjeti, da se bode republikanske ustave držal.

Najnovejši telegram poroča: V imenu
ministerskega sveta se je v obeh zbornicah
čitala izjava, v katerej reče, da ustavne in-
stitucije se ne smejo tako dolgo izpremeniti,
dokler se nijso lojalno upotrebovale pri vla-
danji. Ministerstvo bode od vseh uradnikov
terjalo podporo v smislu republike, katera
državna oblika se mora bolj kot koja druga
na postave religije in morale oslanjati in vo-
jevita pustolovja od sebe odbijati. V prora-
čunu je jednako težje brez povišanja davkov
doseženo. Razmere z inostranstvom so dobre.
Francija upa ohranjenje mirú v orijentu od
soglasja velesil. Izjava dalje naglašá potrebo
reorganizacije vojske in marine in obeta re-
šenje vprašanj o višjem poduku in sestav-
ljenji municipij.

V **bavarskem** zboru je Jörg nasve-
toval novo volilno postavo na podlogi direktnih
volitev. Načrt je bil odboru 14 udov izročen.
— Čuli so se glasovi, da ministerstvo, ki nema
zaupanja večine, kmalu pade ali pa da se
bode zbornica razpustila. Jedno od tega bi se
imelo zgoditi, ko bi nemškim psevdoliberalcem
bil parlamentarizem to kar je Angležem in
drugim resnim národom.

Vojska **egiptovskega** podkralja je
premagala oni četrtak Abisince, kateri mirú
prosijo, in se je pogajanje za usvete mirú uže
začelo.

Dopisi.

Iz Notranjskega 15. marca. [Izv.
dop.] Povod tem vrsticam je mirno opazovanje
necega kraja, kateri se je nekdanj odlikoval
po izključljivo národnem značaju svojih pre-
bivalcev, a sedaj — ne rečem baš protiná-
roden, nego — nekako okužen s čudnimi na-
zori o rodoljubji in národnjstvu. Kdo je te-
daj patrijot ali rodoljub, kdo národnjak? Na
to vprašanje hočem odgovoriti z nekaterimi
posebnimi slučaji, katere sem opazujoč
videl v onem kraji, kajti splošno je bil ta
predmet uže mnogokrat razmotavan

Jaz si národnjstva brez rodoljubja niti mi-
sliti ne morem; kajti iz zadnjega izvira prvo in
ne more brez njega obstojati. Ako si pri-
jatelj ljudstva, ako v svojem srcu želiš svo-
jemu rodu srečo, zadovoljnost, blagostanje,
onda še nijsi rodoljub, dokler i dejansko ne
radiš po svojej moči za realiziranje svojih
načel. Si pa do tega stališča dospel, onda
moraš i národnjak biti, kajti delal bodeš na
to, da pripomoreš národu doseči svobodo v
političnem, národnem, gmotnem, obziru. — Evo-
ti psevdo-rodoljube, psevdo-národnjake!

Pogledaj onega kapitalista. On sloven-
sko govori in misli in poje, čita slovenske
časnike in ti se reprezentuje za národnjaka.
Bolje si ga ogledaj! Kamenito srce ima. Kme-
tijo za kinetijo prodaja in ljudstvo siromaši.
On svoje zahteva. Ne! niti petine nij nje-
gove. To so obresti, katerih kmetič zmagati
ne more a jih ta magnat neizprosljivo terjá,
ne videč žalostnega propada svojega
národa. Ta je psevdo-rodoljub, ta je odrtnik
in morilec svojega národa! Koliko bi on
sè svojim imetjem lahko národu koristil! Da
bi svoj kapital zabada za izposojeval, tega ne
more zahtevati? Šest od sto, ali recimo 10,
to je pošteno. Kaj si ob pamet, zdivjal bode
nad teboj: 50, 100, 200%!! In ko si v nje-
govih krempjih, izgubljen si, propasti moraš!

ben in ob jednom prevzvišen, da je pri petji
mej vsemi navzočimi neka tihota in nenavaden
mír nastal.

Zapisal sem si ovo pesen in si jo večkrat
ogledal, kajti tudi besede so prav lepe, jezik
čist in mičen; zaupal pa vendar le nijsem
njej, ker mi je bila kot staro-národna pesen
nekoliko preveč čista glede vjema in stiha.

Ko sem — kakor uže rečeno — te dni
ogledaval si Karintijo, našel sem tam v svoje
začudenje v letniku 1813, št. 13. 27. marca
ravno ovo pesen; v nekaterih posameznostih
nekoliko različna, ali v bistvenosti povsem
jednaka. Na prvej strani je v izviru sloven-
skem, na drugej je nemška prestava Gustav
Felingerja. Pesen, ki se je posebno starejšim
Slovincem okolo Zile kot národna žalostinka
zelo prikupila, katero pa sedanji rast le malo
ali celo nič ne pozna, se blizu glasi:

Slaba je temota lune,
Njo oblaki skrivajo,
Žalostno na citrah strune,
Moj'mu srcu glas pojo.

Nove delajo mi rane,
Sree mi prebodejo,
Solze so le noči znane,
K' se le njej zaupajo.

Delč odležna je Melita,
Moj'ga srca draga kri;
Sladka je ljubezen skrita
Rožami obvita spi.

Nemška prestava je bolj prosta in nam
očividno kaže, da je pesen v izviru slovenska,
tako n. pr. zadnja kitica:

Winde! wenn der Schlaf sie necket,
Tragt die Töne hin zu ihr!
Lispelt, dass ihr sanft sie wecket:
Dein Geliebter lebt nur dir!

Tu ne nahajamo ne imena: „Damon“,
ne imena „Melita“, kakor v originalu — in

Travniki so mi puščave,
Žalost mej ljudmi redim,
Za veselje nemam glave,
Jaz najrajši sam sedim.

Saj vesolja nij brez tebe,
Ti le meni srečo daš;
Al' te ljubi 'ma pri sebi,
Komu se tedaj podaš? —

Vetri! glase te nesite
K oknu, kjor Melita spi;
S to besedo jo zbudite:
Damon tvoj za te živi!

vendar ste obe bešedi slovenskemu rodu v
občem nekoliko tuji in ne odveč navadni. Od
kod to? Tudi nam pesnik Felingier kot slo-
venski umotvornik nij znan. Pesen sama na
sebi je gotovo nekoliko umetna, preseža glede
lepote, čistote in globine občutkov marsikako
pesen umetno pričetkom našega stoletja in
nema zdatnih značajev prave národne pesni —
a vendar jej je pesnik neznan in najstarejši
možje, katerim je navadna, imenujejo je staro-
národno. Napev bi to tudi potrjeval in jako
dobro bi bilo, da bi se napev po kacemu
godbinemu izvedencu prej zabilježil, prej da
povsem zaspi. Ohranimo sploh, kar nam je le
mogoče in varujmo jednake národne starine kot
svetinje, ki jim namestka ne vemo; saj so
nam na zgodovini bornim Slovincem pravi
zaklad in bogatstvo!

Pri tej priliki lahko omenimo, da se v
imenovanim letniku prav čedne lirčne pesni

Vidiš tam družega „národnjaka?“ On je „Slovan z dušo i telom.“ In ta je psevdó; ta neslogo seje. Pravi národnjak skuplja jednako misleče in ustvarja močno falango proti neprijatelju. Šteje si čast, ako se mu posreči národno društvo, naj bo tudi samo zabavno, osnovati ali uže obstoječe vzdržati. Ta nij tak. On podira, on razdvaja. Zakaj? Iz osobne mrznje in posebnega veselja.

„Živeli Slovenci!“ Ta je navdušen národnjak, misliš, napravljen národnim odelom. Ta je lehkoživec; dobro jé, dobro pije in se dobro zabava, dokler je v národnej družbi. Jutri kinčali bodo njegov zeleno obrobljeni siv klobuk — želodi in z novim alkoholom navdušen pel bo: „Das deutsche lied.“

Ta je „odličien“ národnjak praviš, ki tako temeljito dokazuje staremu birokratu, da je pri nas jedino le slovensko uradovanje na mestu. Pogledaj v njihovo pisarno in prepričaj se bodeš, da je i ta — psevdó.

Zares, žalostne podobe iz národnega življenja. Saj nijsem vseh narisal in jih tudi nečem. Mogoče, da bode teh malo, kaj koristilo; temveč ker sem popolnem stvarno pisal, ne imenujoč ne kraja ne osob. Kdor je zadet, ta naj postane pravi národnjak, ako nij sebičnež, ako nij kukavica, ako imade še toliko poštenega razuma, da sprevidi, ka národ nij za izsesavanje niti za igračo.

Novo življenje prerojenja naj se prične, kristalizira naj iz čudnih nazorov pravo rodoljubje; kar je slabega ostalo bode pri tem procesu tako na dnu. Národno društvo naj zopet oživi, nesloga neha. Bodimo odločni svojim protivnikom nasproti, a ne ogibajmo se jih. Marveč bodimo veseli, ako z nami vzajemno delajo, bodi si tudi samo v prosep zabave. Tudi njim se bodo nazori učistili. Sloga v vsacem obziru, odločno in pošteno zastopanje národnih načel — to so zdravi pripomočki do boljše prihodnosti osobito na deželi, kjer nij toliko nemčurjev, nego več starokopitnežev, kojim manjka samo razumljenja naših teženj, da se za nje ogrejejo.

Iz Šoštanja. 13. marca. [Izv. dop.] Odkar je naša posojilnica razglasila svoj letni račun, iz katerega se vidi njeno jako ugodno stanje, množe se zlasti hranilnične vloge, kar je najboljši dokaz za rastoče zaupanje pri ljudstvu. V prvih dveh mesecih tega leta so stranke vložile 12.259 gld.,

vzdignile pa le 1248 gld. 20 kr., tako da je koncem februarja ostalo 21.002 gld. 10 kr., hranilničnih vlog. Sploh pa kaže račun koncem februarja t. l.: združeni deleži 5500 gld., posojila na dolžna pisma in menjice 43.279 gld. 72 kr., združna posojila 16.000 gld. (8900 gld. je društvo vrnilo), rezervni fond je na 3262 gld. 11 kr., narastel, v kasi je bilo gotovine 1250 gld. 38 kr., obresti se je sprejelo 1003 gld. 5 kr.

Iz Ljutomer. 13. marca. [Izv. dopis.] Naše šolske razmere so se vendar nekoliko razmotale. Obilo naših pritožeb je deželni šolski svet te dni rešil, nekoliko na korist naše národne stvari, nekoliko na malo kvar. Kakor je bilo brati v „Slovenskem Narodu“ uže večkrat, hotel je predsednik našega okrajnega šolskega sveta sam več veljati, nego večina te korporacije, da, celó več, nego sama postava. Da se je malo opekel, to mu ne škoduje, bode vsaj v prihodnje modreje postopal. Dve pravice je hotel mož okrajnemu šolskemu svetu odvzeti, t. j. imenovanje tukajšnje učiteljice in imenovanje krajnih solskih nadzornikov. Zoper tisto učiteljico, katero je hotela imeti večina, in zoper tiste nadzornike, katere si je bila večina izvolila, je protestiral. Toda zastoj! Deželni šolski svet nij hotel njegovih nepostavnostij potrditi, marveč je obveljal sklep národne večine, in tako imamo zdaj učiteljico, katera je to mesto zaslužila, in imamo pri naš za nadzornika zasluženega moža g. K. in pri Malej nedelji pa imajo g. B.

Predsednik krajnega šolskega sveta v Ljutomeru pa je dr. Rossitsch (beri Rožič), mož učen, toda nemškutar. Imenoval ga je na to mesto okrajni glavar. To imenovanje se je tako vršilo. K volitvi predsednika je pozval samo 11 udov (12 je pa vseh), jednega namreč od okrajnega šolskega sveta izvoljenega nadzornika g. K., je prezrl. Od 12 udov došlo je k volitvi jih 6, in teh 6 je volilo dr. R. s šestimi glasovi. — Toda pustimo to volitev, naj velja, saj jo je tudi deželni šolski svet potrdil. — Zdaj ne želimo družega, nego to, da se v šolskih korporacijah mirno posvetuje, národna večina v krajnem in okrajnem šolskem svetu naj dela dobre sklepe, nenárodni predsedniki naj jih pa zvesto in čvrsto izpeljujejo.

Nemško meščansko-šolo utegnemo torej dobiti. Govori se, da je vlada zanj in

tudi odličnejši deželni odborniki. Bodemo videli, saj mora to priti v deželnem zboru na vrsto. O, mi se 10.000 gld. ne bomo branili, ako jih nam dežela za poslopje podari. Samo to svetujemo občini, da si ne kupi kakšne stare hiše za šolsko poslopje, marveč naj zida kaj novega, kar bi Ljutomer kinčalo. Pri tem pa naj ne pozabi prihraniti si nekaj krajcarjev še za poslopje ljudske šole, katerega se tudi živo potrebuje, če bomo imeli streho (meščansko šolo) brez temelja, t. j. brez národne šole.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Iz Gradca 15. marca. Deželni zbor štajerski je volitev dr. Radeja jednoglasno potrdil.

Domače stvari.

— (Kranjskemu deželnemu zboru.) Govoreč o izstopu Dalmatincev in Tirolcev iz deželnega zbora, pravi hrvatski „Obzor“ od vtorka: „Morda tudi kranjski deželni zbor najde povod za demonstracijo. Sedaj bi bila prilika, da si stari in mladi Slovenci sežejo iskreno v roke pomirjenja proti neprijatelju, kateremu njihova nesloga pomaga v izvajanju neprijateljskih osnov proti Slovanstvu v obče. Složni doma, ne treba se jim bati nobenega pritiska, ako so nesložni, morajo biti žalostni gledalci, kako se vsak dan bolj krušijo njih pravice. V uvodnem članku pa „Obzor“ pravi: Na vsak način bi vlada prišla v velik škripec, ko bi za Tirolom in Dalmacijo šla še Ljubljana in Lvov.“ — Vkrenite, ki ste poklicani.

— (Volitev v ljubljanski mestni zbor) bode kakor je bilo v našem listu uže povedano, za III. razred 27. marca od 8. do 12. ure, za I. razred pa 30. t. m.

— (Javna predavanja.) Čuvši ljubljanski nemškutarji, da se letos v ljubljanskej čitalnici napravljajo slovenska znanostna predavanja počenši prihodnjo nedeljo od 11. do 12. ure do polu dne, naredili so brzo tudi nemška predavanja v realki in sicer ob istih dnevih in istej uri. Od slovenskega občinstva pričakujemo, da se bode vse polnoštevilno zbralo v nedeljo do polu dne v čitalnični dvorani.

— (Imenovanje.) P. Sbiša je imenovan za predsednika okrožne sodnije v Gorici, dr. Guinio in A. Mosetig pa sta za svetovalca primorske višje sodnije imenovana.

— (Notarske službe) v Kostajnici, v Metliki, Radečah, Velikih Laščah in Kranjskej gori so razpisane. To uže zaporedom. Primanjkuje juristov.

— (Iz Celovca) se nam piše: Pred malo dnevi je odpotoval c. k. stotnik Andrej Komelj iz Celovca v novo namestjenje v Inomost. Sreča mu večna! — Priobčil je še prej drugi del „Službenega pravnika“ za c. k. vojsko. 180 strani, v založbi tiskarne družbe sv. Mohora.

— (Slovenska čitalnica) v Trstu napravi dné 18. marca 1876 koncert s sledečim programom: 1. Vogel: „Glas domovinski,“ moški zbor. 2. Schmidt: „Fantazija,“ igra na glasoviru, gospodičine Ana Castelitiz in de Pickel. 3. Massenbüchler: „Gorjanska,“ igra na citrah, gospodičine Ana in Antonija Mankoč. 4. Witt: „Solza,“ četverspev. 5. Rossini: Sinfonija iz „Viljem Tella,“ igra na glasoviru in goslih, gospodičina Ana Castelitiz in gospod Chiopris. 6. Dürner: „Zakletev Viharja,“ moški zbor. Začetek ob 8½ uri zvečer. Odbor.

nahajajo pod znamenjem: Erwin in Rajnki. Prej ko ne je bil zadnji naš Urban Jarnik, ki je takrat kot mestni kaplan v Celovcu služboval in marsikatero prav zanimivo razpravo o Slovanih in njih zgodovini v Karintiji priobčil. Po nekoliko razstavi črk v besedi Jarnik dobiš lehkoma besedo „Rajnki“. S tem znamenjem nahajamo v št. 21. pesen „Arfe“, katere prve kitice se glase:

Arf glasovi sreberni po noči
Mehkost milo v srce vlivajo,
Čut povišajo k novej moči,
Žalost mi v vesele trosijo.

Opominjajo na rajne čase
Naglo minijoče radosti;
Rahlo silijo skoz gozda lese,
Ker poječi tičji rod zaspi.

Luna jasno gleda, 'no posluša,
Sreberno svetlobo daja nam,
Harmonije arfne sterd pokuša
Ino kaže pot popotnikom.

Če primerjamo ove vrstice z zapopadkom

pesni „Damon Meliti,“ bomo lahko sprevideli, da so tu blizo jednaki občutki, jednaki jezik, jednaka domišljija, in čeravno se nam je pesnik skril, bi baje vendar le lahko rekli, da je jedna in ista roka obe pesni izdelala. Naj bode temu, kakor hoče, gotova resnica je vendar ta, da se je pesen „Damon Meliti“ povsem udomačila, da je prejšnja leta povsem navadna in jo ljud dandenes kot staro-národno v posebnej časti ima. Naj je bila po izviru umetna ali národna, — kar bi bilo razsoditi nekoliko težavno — sedaj pa je národna. Nihče ne vé, od kod ali kje je nastala; pač pa jo še vsak Ziljan, ki jo v spominu hraneva, s posebnim ponosom in čutjem prepeva, in znano nam je, da tudi umetna pesen s časom národna postati zamore.

Končno bi opozoril starejše gospode domorodce, ki jim so okoliščine iste dobe vsaj še nekoliko bolje znane, da prilično tu ali tam razjasnijo, kdo da je bil Erwin, kdo Rajnki in kdo Felinger?

Razglas.

Leta 1876 imajo sledeči gospodi srenjski svetovalci iz mestnega zbora izstopiti, namreč:

Iz I. volilnega razreda:

Ferdinand Mahr,
Andreas Mallitsch,
Dr. Franz Suppantisch,
Albert Samassa.

Iz II. volilnega razreda:

dr. Friedrich Keesbacher,
dr. Anton vitez Schöppl,
dr. Robert pl. Schrey.

Iz III. volilnega razreda:

Gustav Habit,
Karl Leskovic,
Paul Polegeg,
dr. Janez Steiner.

Nasproti pa ostanejo nasledni gospodji srenjski svetovalci še v mestnem zboru, kakor:

dr. Karol Bleiweis,
Leopold Burger,
Karol Deschmann,
Franz Doberlet,
Aleksander Dreo,
Franc Goršič,
dr. Friedrich vitez Kaltenegger,
Anton Laschan,
Peter Lassnik,
Vaso Petričič,
dr. Anton Pfefferer,
Rajmund Pirker,
Franz Potočnik,
dr. Adolf Schaffer,
dr. Emil vitez Stöckl,
dr. Jožef Zuppan,
Edmund Terpin,
Rajmund Zhuber pl. Okrog,
Franz Ziegler.

Za dopolnitvene volitve se vsled sklepa mestnega zbora od 2. marca t. l. sledeči dnevi določijo:

a) III. volitni razred voli 27. marca t. l. dopoldne od 8. do 12. ure.

Če bi ožja volitev potrebna bila, vršila se bo ta isti dan popoldne od 3. do 6. ure.

b) II. volitni razred voli 28. marca t. l. dopoldne od 8. do 12. ure, in po potrebi v ožji volitvi 29. marca t. l. ravno taiste dopoldnevne ure.

c) I. volitni razred voli 30. marca t. l. dopoldne od 8. do 12. ure, in v ožji volitvi popoldne od 3. do 6. ure.

Glasovni listki bodo se v kratkem gospodom volilec poslali.

To se taistem naznani z pristavkom da se smejo izstopivši odborniki zopet voliti, in da se smejo po § 39 občinske postave kateri vgovori proti veljavnosti dovršenih volitev naj dalje 8 dni po končane volitvah mestnemu zboru predložiti. (60—3)

Mestni magistrat v Ljubljani,
5. marca 1876.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, in na jetrah; žleze i neduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre- bavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih ožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je bolje nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričevala zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob. se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoni.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih na- gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti i- griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju se- alni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje tr- ia neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in pr- slih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in čle- mnogo učeni družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletn- i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezn, zaprtja, bo- ine čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam glede- vsakega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam glede Revalesscière du Barry vsostransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimper, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za straš- nimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti ni

mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry po- polnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spričevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalesscière ozdravila me je popolnem- strašnih želodčnih in čutnicnih boleznih, katere so- me deset let učile.

(Gospa) Armande Prevost, posestnica.

V plehaatih posodah po pol funta 1 gold, 50 kr., 1 funt 2 gold, 50 kr., 2 funta 4 gold, 50 kr., 5 fun- tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

— Revalesscière-Biscuits v posodah in Revalesscière-

Chocolatée v prahu 24 gold, 50 kr., 24 tas 2 gl.

10 kr., 45 tas 2 gl. 50 kr., 1 prahu 24 120 tas 2 gl.

Prodaja: Du Barry & Comp. na Kramarju, Waffel-

Ischgassee št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih-

lekarjih in specializiranih trgovcih; tudi razpošilja du-

asjaka blaga na vse kraje po poštnih nakaznicah ali

poverljivih. V Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda,

lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Pro-

damu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v

Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri

lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca-

ia J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (345)

Loterijske srečke.

V Trstu 11. marca: 34. 78. 43. 31. 24.

Sledeča priznanja donajajo najboljša dokazila izvrstnega učinka

Wilhelmovog schneebergskega zeljiščnega allopa.

Gospodu Franju Wilhelmu, lekarju v Neunkirchen!

Izpričevalo.

S katerim potrjujem, da sem užival z dobrim vspehom, od gospoda Franja Wilhelma iznajdeni schneebergski zeljiščni allop za hripavost in hudi (krčni) kašelj; in to s takim vspehom, da se nijsem le samo v nekaterih dnevih ozdravil, temuč tudi prej tako mnogokrat se ponavljajočo bolezen popolnem odstranil.

Neunkirchen, 7. februarja 1856.

Filip Högel,

c. k. poštni administrator.

Gospodu Franju Wilhelmu, lekarju v Neunkirchen!

Vaše blagorodje!

Prihitim, da Vam izrečem javno zahvalo zaradi izvrstnega učinka naznanjenega schneebergskega zeljiščnega allopa za prsne in pljučne bolezni.

Jaz sem primoran v ostrih dolžnostih mnogo z otroci in družami osobami občevati, in glasno govorjenje večletno škoduje mojemu zdravju, ter prouzučuje izsušenje prs poleg pa tudi kašlja- nje, v zvezi s hripavostjo, osobito takrat, ko morem dalje časa peti.

Užival sem uže različne pripomočke, a brezvspešno. Odkar pak schneebergski zeljiščni allop uživam, čutim se zdravejši in drz- nem se vsacemu, katerega mučijo jednake bolečine, najtoplejše pri- poročati schneebergski zeljiščni allop.

Osobito je velike vrednosti ta allop za pevce in govornike, ker pri večkratnej hripavosti in suhem glasu (zaradi mnogega go- vorjenja in popevanja) učini prsa takoj lažje in glas čistejši, tedaj v zgornji bolezi vsled lastnega prepričanja pričakovani učinek popolnem dovrši.

S posebnim spoštovanjem

(41—2)

Josip Höller,

nadučitelj in pevovodja.

Neunkirchen, 24. marca 1856.

Oni p. n. kupci, kateri želé dobivati izvrstni pravi schneebergski zeljiščni allop, katerega jaz od leta 1856 sem izdelujem naj blagovolijo izrecno zahtevati

Wilhelmov schneebergski zeljiščni allop.

Samo takrat je
moj izdelek, ako
je na vsakej stek-
lenici ta pečat.

Ponarejevalci

tega varstvenega
znamenja kaznu-
jejo se po postav-
nem zakonu.

Nakazanje o rabi doda se vsakej steklenici.

Zapečatena originalna steklenica velja 1 gold. 25 kr., ter je vedno v svežnem stanju in se dobiva le pri izdelovalcu

Franjo Wilhelm,

lekar v Neunkirchen na Spodnje-avstrijskem.

Zavijanje zaračuna se s 20 kr.

Pravi Wilhelmov schneebergski zeljiščni allop dobiva se tudi samo pri mojih gospodih odkupcih v Ljubljani pri Petru Lassniku, v Novem mestu pri Dom. Rizzoliju, lekarju; v Postojni pri J. Kupferschmidtu, lekarju; v Zagrebu pri Sig. Mitlbachu, lekarju.

Zaradi prevezanja zalog naj blagovolijo trževa željni prijatelji obrniti se pismeno do mene.

Neunkirchen poleg Dunaja (Spodnje-avstrijsko).

Franjo Wilhelm,
lekar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Fuzij.		Dunajska borza 15. marca.	
14. marca:		(Izvirno telegrafsko poročilo.)	
Pri Simonu: pl. Bilan iz Radov jice. — Schwarz iz Češkega.	67 1/2	Enotni dlt. dolg v bankovnih . . .	45
Oblik iz Dolenskega. — Turk iz Trsta. — Jurman iz Toplice.	111	Enotni dlt. dolg v srebru . . .	10
Pri Mateti: Winter iz Dunaja. — Rubim iz Vidma. —	894	Enotni dlt. dolg v zlatu . . .	111
Pri Zamoreci: Adelsfeld iz Grada. —	164	Enotni dlt. dolg v amer. dolarjih . . .	104
	115	Akcijske napredne banke . . .	104
	65	Kreditne akcije . . .	104
	27	London . . .	104
	43 1/2	Napol. . .	104
	1	C. k. cekini . . .	104
		Srebro . . .	104

Karmelitanski melisovec
iz Benek.
1 originalna steklenica 25 kr.
Jedino pravi le pri
Gabriel Piccoli,
lekarju na dunajski cesti v Ljubljani.